

Til Kultur- og Fritidsudvalget

24. november 2017

Redegørelse til KFU om kassation af akter fra byggesagsarkivet

Sagsnr.
2017-0379607

Redegørelse om bevaring og kassation af Københavns Kommunes byggesager og Stadsarkivets rolle i beslutningsprocessen

Dokumentnr.
2017-0379607-5

Sagsbehandler
Dennis Krabbe Sørensen

Sagsfremstilling:

Byggesagsarkivet i Københavns Kommune er startet i 1858. De tegninger og arkivalier, som omhandles i den seneste tids presseomtales, er derfor fra 1858 og frem.

I 2012 beslutter Teknik- og Miljøforvaltningen, at man ønsker at digitalisere en del af byggesagsarkivet. Byggesagsarkivet består af en A-sagsserie og en B-sagsserie. TMF ønsker kun at digitalisere A-sagerne.

På baggrund af TMF's beslutning modtager Københavns Stadsarkiv den 16. januar 2013 en anmeldelse af systemet Filarkiv, som indeholder byggesagerne. Stadsarkivet vurderer, at

- It-systemet er bevaringsværdigt, og der skal derfor afleveres en arkiveringsversion til Stadsarkivet, jf. bekendtgørelse nr. 1007 af 20. august 2004 om arkiveringsversioner.
- De digitaliserede byggesager er blevet scannet i et PDF-format, som kan konverteres til bevaringsformatet (TIF).

I samme forbindelse foretager Københavns Stadsarkiv en vurdering af, om digitaliseringen af A-sagsserien kan medføre en kassation af de indscannede papirsager i henhold til gældende bevaringsbestemmelser, eller om der bør udarbejdes en indstilling til Borgerrepræsentationen om kommunal merbevaring.

Stadsarkivaren vælger ikke at udarbejde en indstilling til Borgerrepræsentationen om analog merbevaring af byggesagsarkivets A-sagsserie. Det sker på en samlet vurdering af byggesagsarkivets opbygning, omfang, indhold og historie samt en vurdering af bekendtgørelsens minimumskrav til bevaring af byggesager i kommunen.

Byggesagsarkivets opbygning, omfang, indhold og historie:

Byggesagsarkivet består af en række af A-sager og en række af B-sager.

A-sagerne fylder ca. 3,5 hyldekilometer.

B-sagerne fylder ca. 1,5 hyldekilometer.

En byggesag påbegyndes f.eks. ved ansøgning om nybyggeri, ombygninger eller tilbygning, og arkivsagen består typisk af den korrespon-

Jura og Nævn

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen 1
1599 København V

EAN nummer
5798009780515

dance, som TMF har ført med ansøger. Som hovedregel indeholder A-sagen tegninger (tegninger i alle størrelser og udformninger fra arkitektegninger over skorstensfejertegninger til tegninger udformet af borgeren selv).

I A-sagen ligger de godkendte og gennemførte forandringer, som er sagsbehandlet af TMF (og forgængerinstitutioner). A-sagen er udtryk for de godkendte forhold, som rent faktisk gør sig gældende på en given matrikel. Som ovenfor anført vil der som hovedregel være tegningsmateriale i sagen som kopi indsendt af kunden.

I den korresponderende B-sag ligger den bagvedliggende sagsbehandling, med bygningsgennemgang, tekniske undersøgelser og udtalelser, interne notater, nabohearinger, naboindsigelser, indstilling til afslag, indstilling til godkendelse samt de tilladelser, som alligevel ikke blev gennemført af borgeren/ejeren, selv om tilladelsen blev givet af TMF.

I lighed med A-sagen kan der være tegningsmateriale på B-sagen. B-sagerne er i administrativ brug og i udgangspunktet utilgængelige pga. oplysningernes personfølsomme eller interne karakter.

Arkitekttegninger i byggesager er kopier af originaltegninger, idet originalen opbevares hos tegnestuen/byggherren. For ældre byggesager kan det dog være svært at se forskel på original og kopi, idet kopien også kan være håndtegnet. For så vidt en privat tegnestues tegninger ikke er afleveret til en kulturinstitution eller bevaret hos arkitekten eller vedkommendes arvinger, kan den kopi, der ligger i byggesagen, være det tætteste, man i dag kommer på originalen.

Stadsarkitektens Direktorat

I perioden 1886-1998 havde Københavns Kommune en stadsarkitekt, som ud over myndighedsfunktionen med at godkende det byggeri, som private arkitektfirmaer producerede for byen, også bestod af en stor projekteringsafdeling, som selv projekterede bygninger for kommunen.

Projekteringsafdelingens store tegningsarkiv blev ved nedlæggelsen overdraget til Københavns Stadsarkiv, hvor samlingen fortsat er totalbevaret. Det vil sige, at alle tegninger over kommunale bygninger bevares.

Stadsarkitektens tegningsarkiv er enestående, både fordi det rummer tegninger fra en periode, hvor det offentlige byggeri ekspanderede som aldrig før i takt med byen voldsomme befolkningsvækst og senere velfærdsstatens udbygning, og fordi det rummer en tegnestues samlede produktion gennem godt 100 år: oversigtstegninger, hovedtegninger og detailtegninger, som har dannet grundlag for myndighedsbehandling, udbud og byggeri. I mange tilfælde kan de enkelte byg-

ninger desuden følges gennem mange år med ombygninger og tilbygninger.

I forhold til spørgsmålet om original/kopitegninger vil tegningerne til de bygninger, som Stadsarkitekten selv har produceret, være originaler, mens de indsendte tegninger fra andre tegnestuer vil være kopier.

Minimumskrav til bevaring

Reglerne om kassation fra og minimumskrav til bevaring af kommunens byggesager findes i bekendtgørelse nr. 995 af 3. august 2010.

I henhold til pkt. 5b i bilag til denne skal ”byggesager af særlig eller principiel karakter” bevares, såfremt man ikke digitaliserer.

Med byggesager af særlig eller principiel karakter menes ifølge vejledningen til bekendtgørelsen ”sager, hvor der er kommet en ny fortolkning/praksis af gældende regler. Der kan også være tale om en bygning med en speciel teknisk udformning/karakter, en særlig arkitektur eller en fredet bygning”. Der er således i udgangspunktet tale om et forholdsvis afgrænset bevaringskrav til kommunens *analoge* byggesager.

I vejledningen til ovenstående bekendtgørelse hedder det: ”En kommune må gerne indskanne sit byggesagsarkiv for derefter at kassere alle de indskannede papirer [...]. For ældre byggesager kan der i visse tilfælde være tale om, at de har en museal værdi, dvs. at de fysiske arkivalier i sig selv har en værdi, som gør det betænkeligt at kassere dem, også selvom de er indskannet, og det således er sikret, at byggesagernes informationsindhold bevares.”

Når Stadsarkivet ikke har til indstillet Københavns Borgerrepræsentation, at ældre byggesager med museal værdi udskilles til analog bevaring skyldes det:

- at alle tegninger foreligger i kopi
- at der ikke findes fastlagte retningslinjer for identifikation af ”museal værdi”

Stadsarkivarens beslutning om ikke at udarbejde en indstilling om merbevaring af byggesagsarkivets analoge A-sager bygger endvidere på det forhold, at sager i byggesagsarkivets B-sagsserie bevares analogt i byggesagsarkivet. Desuden opfatter Stadsarkivet digitaliseringen af A-sagsserien som en merbevaring i sig selv, idet alle sager i serien digitaliseres, ikke kun de særlige eller principielle, og gøres tilgængelige for offentligheden.

Alt i alt vurderer Stadsarkivet, at Københavns Kommune med en digital bevaring af A-sagerne og en analog bevaring af B-sagerne har opfyldt Rigsarkivets krav til bevaring af byggesager.

Det indgår også i Stadsarkivets overvejelser, at en identifikation og udsortering af byggesager med eventuel museal værdi vil være en resourcekrævende opgave for TMF/byggesagsarkivet, jf. arkivets omfang.

Kritik i medierne

I den kritik, der har været fremsat mod Københavns Kommune og Stadsarkivet i medierne, har fokus primært været på kassationen af tegningsmateriale (fra den digitaliserede A-sagsserie). Bl.a. har kassation af ”originaltegninger af Grundtvigskirken” været nævnt flere gange.

I den forbindelse skal det påpeges, at det ikke er Københavns Kommune, der har den primære bevaringsforpligtelse i forhold til bevaring af tegninger af statslige ejendomme.¹ Desuden kan det konstateres, at tegninger af netop Grundtvigskirken også ser ud til at befinde sig på Danmarks Kunstbibliotek.

Der er således tale om en urigtig påstand, når det af pressens omtale er fremgået, at kassationerne bl.a. er gået ud over arkitekten P. V. Jensen Klints originale tegning til Grundtvigskirken fra 1926. Der er kun sket kassation af en af kopierne af Klints tegninger.

Tilsvarende vil tegninger af kommunens egne bygninger som oven for nævnt i meget stort omfang befinde sig i Stadsarkitektens store tegningssamling, som opbevares i Københavns Stadsarkiv. Alene vedr. Bispebjerg Hospital, som også er en af de bygninger, der har været nævnt i medierne, er der i Stadsarkivet bevaret 6000 originaltegninger.

Det kan ikke udelukkes, at der kan være analoge kopier af tegninger, hvor originalen ikke længere findes, som er gået tabt eller vil gå tabt, hvis kassationerne af de analoge A-sager fortsætter. Man kan dermed argumentere for, at en bevaring af Københavns Kommunes byggesager både analogt og digitalt vil udgøre en ekstra garanti for bevaring af byggesager.

Man kan også argumentere for, at byggesagerne skal bevares både digital og analogt. Digitaliseringen af byggesagsarkivet gør det nemt og bekvemt for rigtig mange brugere, at fremsøge oplysninger om bygninger. Nogle brugere vil finde det ønskeligt, at København

¹ I § 2 i Bekendtgørelse nr. 999 af 18. november 2003 om bevaring og kassation af de kongelige bygningsinspektørers arkivalier er det fastsat, at ”Tegningsmateriale vedrørende statens fredede bygninger samt andre bygninger, der er arkitekturhistorisk værdifulde, er udtryk for værdifuld tidstypisk byggeskik, har særlig historisk eller kulturel værdi, eller som værdifulde elementer i by- og landskabsbilledet har særlig miljømæssig værdi, skal bevares.”

Kommune/ Stadsarkivet også kan fungere som indgang til informationer om alle bygninger i København således, at disse ikke er spredt over flere kulturinstitutioner/arkiver.

Spørgsmålet er, om Københavns kommune ønsker at påtage sig denne opgave, som altså ligger ud over, hvad rigsarkivarens minimumsbestemmelser foreskriver.

Hvorfor opstår sagen?

Sagen opstår, da lektor på KU, Jes Fabricius Møller, skriver et offentlig opslag på sin Facebookprofil, hvori han rejser kritik af Byggesagsarkivet og Københavns Stadsarkiv.

Det er Stadsarkivets opfattelse, at Jes Fabricius Møllers ærinde er mere generelt end bevaring af arkitekttegninger alene. Blandt mange forskere og professionelle kulturarvsbrugere er der en generel utilfredshed med fænomenet kassation efter digitalisering, som også praktiseres i andre kulturinstitutioner. Det er dermed en debat, der med jævne mellemrum opstår på de sociale medier, men første gang, så vidt vides, at medierne tager den. Stadsarkivet deler i øvrigt denne generelle bekymring med Jes Fabricius Møller.

Forløb

Onsdag 1. november: Jes Fabricius Møller (JFM) er på besøg i byggesagsarkivet med en gruppe studerende. JFM skriver samme dag til Dansk Kunstakademis Bibliotek, cc til bl.a. en medarbejder i Københavns Stadsarkiv, og opfordrer Kunstbiblioteket til at indgå et samarbejde med Københavns Kommune.

Fredag 3. november: Svarer medarbejdere i Københavns Stadsarkiv JFM med en kort tekst forfattet af Stadsarkivaren.

Søndag 5. november skriver JFM et offentligt indlæg på sin facebookside:

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1395686363886794&set=a.102534306535346.2983.100003363303624&type=3&theater> hvor han bl.a. kritiserer Københavns Kommunes kassation i byggesagsarkivet, samt undrer sig over, at Stadsarkivet ikke mener, der er materiale af museal karakter.

Mandag 6. november udgiver JFM en artikel på online mediet 'Arkitekten'. <https://arkitekten.dk/2017/11/7103/>

Mandag 6. november om eftermiddagen er sagen i P1 Eftermiddag. Københavns Stadsarkiv er ikke til stede, men repræsentanten fra byggesagsarkivet giver et misforstået billede af sagen og beslutningsprocessen.

Tirsdag 7. november fortsætter P1 Eftermiddag sagen, bl.a. med interview med Poul Olsen, chefkonsulent i Rigsarkivet.

Onsdag 8. november skriver Politiken en artikel, som primært baserer sig på det første program i P1. Artiklen har en overskrift a la ”Stadsarkivet brænder tegninger”. De gengiver misforståelserne fra P1. Senere justerer de både titel og indhold (til Københavns Kommune brænder tegninger), men da er artiklen allerede delt på Facebook med den første titel (på Facebook slår senere tilføjede ændringer ikke igennem, hvis man har delt en artikel).

Mulighederne for merbevaring

Hvis Københavns Kommune ønsker en merbevaring af byggesagsarkivets analoge A-sager, kan man forestille sig to muligheder:

- 1) En totalbevaring af de A-sager, som ikke er kasseret.
- 2) En udskillelse af de A-sager ud fra en revurdering af ”museal værdi”. Der kunne f.eks. være fredede bygninger og bygninger med en speciel teknisk udformning/karakter eller en særlig arkitektur.

Uden en nærmere undersøgelse er det ikke muligt at vurdere de ressourcemæssige konsekvenser af model 2, men det kan vise sig, at de manuelle processer, som må anvendes i denne sammenhæng omkostningsmæssigt, ikke vil stå i et rimeligt forhold til den opnåede pladsgevinst, og at model 1 derfor vil være den mindst ressourcetunge for kommunen som helhed.

Hvis kommunen ønsker, at der udarbejdes en model for merbevaring, kan man vælge at inddrage Rigsarkivet i beslutningsprocessen. Man kan også inddrage andre interessenter. Byggesagsarkivet har modtaget en henvendelse fra Det kongelige Danske Akademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, som gerne vil rådgive.

Kan Københavns Kommune forære byggesagerne/tegninger fra byggesagerne?

Københavns Kommune har fået flere henvendelser fra borgere, lokalarkiver m.fl., som gerne vil have de digitaliserede byggesager/ tegninger, hvis de alligevel skal kasseres. Dette er ikke en mulighed, da det er i strid med lovgivningen.

Ifølge vejledningen til bekendtgørelse 995 af 3. august 2010 om bevaring og kassation af arkivalier i kommunerne må de originale papirbårne dokumenter efter endt scanning ikke afleveres, foræres eller overdrages til privatpersoner (borgerne), selvejende foreninger eller private selskaber. Papirdokumenterne skal enten bevares af kommunen eller destrueres, jf. bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed § 7, stk. 2.

Kan Københavns Kommune udlåne tegninger fra byggesagerne til andre?

Chefkonsulent i Rigsarkivet Poul Olsen er i pressen citeret for at have sagt, at byggesagsarkivet kunne have udlånt tegningerne til f.eks. Danmark Kunstbibliotek på ubestemt tid og dermed have undgået at brænde dem. Poul Olsen er også citeret for at have sagt, at det er helt almindelig praksis.

Poul Olsen har ikke været at træffe, men ifølge hans chef, rigsarkivar Asbjørn Hellum, er spørgsmålet mere kompliceret.²

Hvis kommunens vælger at merbevare sager fra byggesagsarkivets A-sagsserien, og tegningerne overføres til opbevaring i Københavns Stadsarkiv, ville Stadsarkivet, ifølge Rigsarkivarens vurdering, formentlig og på nærmere fastsatte vilkår kunne indgå en aftale med Danmarks Kunstbibliotek om udlån. Det bedes imidlertid bemærket, at Danmarks Kunstbibliotek ikke har udtrykt interesse for byggesagerne, kun for tegningerne. En model, hvor man vælger at merbevare

² I mail af 15. november 2017 skriver Asbjørn Hellum:

Arkivlovens § 19 siger, at ”Kommunerne og regionerne kan aflevere deres arkivalier til kommunale og regionale arkiver, jf. § 7, stk. 1.

Stk. 2. Kommunerne og regionerne kan aflevere deres arkivalier til Rigsarkivet. Af bemærkningerne til lovforslaget fra 1992 fremgår udtrykkeligt, ”at kommuner kan aflevere deres arkivalier til arkiver uden for statens arkiver, dvs. til kommunalt oprettede arkiver (stadsarkiver m.v.)...”

”På trods af de betænkeligheder, der blev udtrykt fra Rigsarkivets side, findes det rigtigt, jf. bemærkningerne til § 4, at såvel primær- som amtskommuner selv kan træffe afgørelse om, hvorvidt arkivalierne i givet fald skal afleveres til et kommunalt oprettet arkiv eller et landsarkiv.”

I bemærkningerne til samme lov anføres til § 16 stk. 2, at ” Der åbnes i bestemmelserne mulighed for, at institutioner uden for statens arkiver, hvor forholdene taler for det, kan opbevare statslige arkivalier efter nærmere aftale med arkivmyndigheden.”

Det er altså muligt for Rigsarkivet at lave en deponeringsaftale med en anden institution, som kan leve op til de arkivfaglige krav til bevaring, behandling og tilgængeliggørelse jf. arkivlovens bestemmelser. Denne mulighed er ikke nævnt for de kommunale offentlige arkiver. Det er Rigsarkivets opfattelse, at arkivloven ikke hindrer, at de kommunale arkiver handler på tilsvarende måde.

Det vil med andre ord sige, at et offentligt arkiv, i dette tilfælde Københavns stadsarkiv kan indgå følgende aftaler med eksterne leverandører, som lever op til arkivlovens krav.

- Leje af magasinplads med og uden ekspedition i arkivalierne. (det offentlige arkiv har ejendomsret og ansvar for overholdelse af bestemmelserne)
- Udlån-/deponeringsaftaler med ekspedition i arkivalierne. (det offentlige arkiv har ejendomsret og ansvar for overholdelse af bestemmelserne). Begge typer af aftaler kan indgås med private udbydere fx Recall, Iron Mountain m.fl., offentlige arkiver fx andre stadsarkiver eller Rigsarkivet m.fl.

byggesager i Stadsarkivet, for derefter at udtage tegninger til udlån til Danmarks Kunstbibliotek, vil savne enhver logik.

Perspektivering

Kassation er destruktion af arkivalier, og kassationer har konsekvenser for forskningsmulighederne i fremtiden. Kassation sker af økonomiske grunde, og fordi samfundet har et berettiget krav om, at der økonomiseres med ressourcerne.

Siden 2007 har Stadsarkivet manglet magasinplads, hvilket har betydet, at kommunens forvaltninger ikke har kunnet aflevere deres bevaringsværdige arkivalier til Stadsarkivet. Mere end 10 års afleveringsstop har betydet, at der er opstået et stort afleveringsefterslæb i Københavns Kommune.

Med indvielsen af det ny magasin, som Borgerrepræsentationen har besluttet, kan Stadsarkivet i 2019 ophæve afleveringsstoppet, og forvaltningerne kan påbegynde afviklingen af de papirarkivalier, som pt. opbevares i kommunens forvaltninger, og som enten skal overføres til opbevaring i Københavns Stadsarkiv eller kasseres.

En kortlægning gennemført i 2012/2013 afdækkede, at der pt. opbevares 44 hyldekilometer papirarkivalier i kommunens forvaltninger. Heraf vurderede forvaltningerne selv, at 22 hyldekilometer er bevaringsværdige i henhold til de gældende bestemmelser for bevaring. Til sammenligning kan det nævnes, at Stadsarkivets nuværende samlinger består af 40 hyldekilometer arkivalier.

Stadsarkivet er i gang med at udarbejde et forslag til en 10-års plan for dette arbejde. I den forbindelse har Stadsarkivet beregnet, at det vil koste kommunen forvaltninger ca. 60 mio. kr. at afvikle kommunens administrative papirarkiver og overføre de bevaringsværdige dele til opbevaring i Københavns Stadsarkiv.³

Planen lægger op til minimumsbevaring i henhold til gældende bekendtgørelser, og bevaringsmængderne omfatter ikke eventuel merbevaring, heller ikke af (dele af) byggesagsarkivets A-sager.

Kultur- og Fritidsforvaltningens udgifter til magasin og magasindrift, samt udgifter til drift af Stadsarkivet er ikke medregnet. Det nye magasin er ikke dimensioneret til merbevaring.

³ Borgerrepræsentationen har besluttet, at kommunens arkivansvar i henhold til arkivlovgivningen er delt mellem forvaltningerne og Stadsarkivet, således at Stadsarkivet overtager ansvaret for varetagelsen af arkivmæssige hensyn efter aflevering til arkivet. Indtil afleveringen til Stadsarkivet er gennemført, påhviler ansvaret den forvaltning, der har arkivalierne i sin varetægt. Denne arbejdsdeling betyder bl.a., at de udgifter, der er forbundet med at klargøre aflevering til arkiv, afholdes af forvaltningerne, jf. Arkivbestemmelser for Københavns Kommune pkt. 5.4 og 5.5.

I en redegørelse om bevaring og kassation af offentlige arkivalier fra 2005 skriver Rigsarkivet:

”Der skal kasseres indtil grænsen for, hvad der er forsvarligt under hensyn til de formål, der søges opnået med bevaringen af arkivalier. Selv om mængden af bevaringsværdige arkivalier i Københavns Kommune således kan forekomme enorm, er tallene [bevaringsprocenten] udtryk for en hård og konsekvent kassationslinje. Rigsarkivet har beregnet, at ca. 90 % af den samlede kommunale arkivdannelse på papir⁴ kan kasseres med udgangspunkt i de gældende bevarings- og kassationsbestemmelser.

Kommuner kan som nævnt vælge at bevare arkivalier i et større omfang end rigsarkivaren har fastsat.

Lovgivning og ansvar

I henhold til arkivlovens § 10, og arkivbekendtgørelsens § 5 er bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om bevaring og kassation hos offentlige myndigheder delegeret til Rigsarkivaren. Det er således alene Rigsarkivaren, der kan udstede bemyndigelser til kassation, og uden sådan bemyndigelse må offentlige arkivalier ikke kasseres.

I henhold til pkt. 5b i bilag til Rigsarkivets bekendtgørelse nr. 995 af 3. august 2010 om bevaring og kassation i kommunerne bevares ”byggesager af særlig eller principiel karakter”.

I vejledningen er definitionen af særlig og principiel karakter citeret oven for. Det samme er vejledningens anbefalinger vedr. ”museal merbevaring”.

I henhold til § 6 i arkivbekendtgørelsen (nr. 591 af 26/06/2003) kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at arkivalier, der er skabt eller tilvejebragt af kommunale myndigheder, bevares i videre omfang end fastsat af rigsarkivaren.

I henhold til pkt. 3.2 i Arkivbestemmelser for Københavns Kommune (vedtaget af Borgerrepræsentationen 26. august 2004) beror bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om kommunal merbevaring hos

⁴ Bemærk, at kassationsprocenten på 90 % vedrører *den samlede arkivdannelse*, altså alle de arkivalier, som en kommunal myndighed har produceret - også dem som er kasseret undervejs i arkivaliernes livscyklus f.eks. regnskabsbilag. Ifølge de fastsatte minimumsbestemmelser om bevaring og kassation bevares nogle arkivserier 100 %, men andre kasseres 100 %, og andre igen bevares i et nærmere defineret udvalg f.eks. 3 %. Der er altså ikke tale om, at 90 % af de arkivalier, som nu er i forvaltningernes varetægt, kan kasseres. Med en kassationsprocent på 90 % vil den oprindelige arkivdannelse have været 220 hyldekilometer, hvoraf 44 hyldekilometer altså er i behold i dag, og 22 hyldekilometer er vurderet bevaringsværdige af forvaltningerne selv i henhold til de gældende minimumsbestemmelser.

Borgerrepræsentationen, dog således at det påhviler stadsarkivaren at fremsætte forslag for Borgerrepræsentationen om særlig lokal bevaring af betydning for København, jfr. arkivbekendtgørelsen § 6.

Løsning

I forhold til det videre arbejde er der enighed mellem Stadsarkivet og TMF om at se på muligheden for at gennemføre et pilotprojekt, hvor Rigsarkivet og evt. andre interessenter inviteres med.

Formålet med pilotprojektet er at kvalificere det faktuelle grundlag for en evt. politisk beslutning om merbevaring.

I pilotprojektet bør følgende afklares:

- Hvad er kriterierne for ”museal værdi”?
- Hvor og i hvilket omfang opbevares original tegninger i øvrige arkiver?
- Hvad er ressourceforbruget ved gennemgang af alle byggesager?

Opsummering

Stadsarkivet vurderer i 2013, at Københavns Kommune med en digital bevaring af A-sagerne og en analog bevaring af B-sagerne har opfyldt Rigsarkivets krav til bevaring af byggesager.

Tegninger i byggesagerne er kopier af originaltegninger, selv om det for ældre byggesager kan være svært at se forskel på original og kopi, idet kopien også kan være håndtegnet.

En del af de i pressen omtalte tegninger er bevaret i andre samlinger.

En kommune kan altid beslutte merbevaring.

Historie & Kunsts nye magasin er ikke dimensioneret til merbevaring.